

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ ΜΑΣ

Η "ΑΝΑΔΥΟΜΕΝΗ,,

Ελε το Κυβέλειον ἀνεβιθάσθη τὴν προιγούμενην ἔβδομάδα από τὸν θίασον τῶν Νέων ἡ τοῖπρακτος κομεντὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας κ. Γρηγ. Ξενοπούλου ἡ «Αναδυομένη». Τὸ ἔργον γνωστὸν ἀπὸ τὸ διώμαννον μυθιστόρημα, ἀπὸ τὸ δόποιον καὶ διεσκευάσθη, στηρίζεται ἐπάνω στὸν ἔρωτα δύο νέων πρὸς τὴν ἴδια κόρην, ἡ οἵην ἔρωτος γιὰ νὰ ἀγαπηθῇ μὲ τὴν ἔρωτον σ' ἑπαφή, ἀκριβῶς γιὰ νὰ ἀγαπηθῇ μὲ τὴν ἔρωτον τοὺς φέρουν σ' ἑπαφή, ἀκριβῶς γιὰ νὰ ἀγαπηθῇ μὲ τὴν ἔρωτον τοὺς παντερέψουν στὸ τέλος. Τὴν νέα τὴν κατακτᾶ ὁ μικρότερος, ποὺ ποθεὶ τὸ σῶμα τῆς, τὴν ἀγαπᾶ δῶμας καὶ ὁ μεγαλύτερος, ποὺ τὴν λατεύει γιὰ τὴν ψυχὴ τῆς καὶ ποὺ αὐτοκτονεῖ μὲ τὸν παρόντας νὰ ἔσησι αἰτήν.

«Οπως τὰ περισσότερα ἔργα τοῦ κ. Ξενοπούλου ἔτσι καὶ ἡ «Αναδυομένη» ἔχει γονγὸν καὶ ἐνδιαφέροντα διάλογον, ποὺ συμφέρει διαρκῇ τὴν προσοχὴν τοῦ θεατοῦ. «Ἄριτον σκηνικῶς τὸ ἔργον, ἔξιλίσσεται φυσικότατα μέχρι τῆς τετάρτης του πράξεως ποὺ τελειώνει τόσο τραγικά. Ἐν δίγοις ἡ «Αναδυομένη» ἄρεσε καὶ συνεκέντρωσε στὸ Κυβέλειον πολὺν καὶ ἐκλεκτὸν κόσμον, διστις καταχιροκρότησε τὸν πυγγαρέα.

«Ἡ δίς Παπαδάκη στὸν ρόλον τῆς νέυς φυσιοτάτη, γεμάτη δροσία καὶ χάρη. «Ἐπίσης μὲ πολὺ φυσικότητα ἐπικεῖ ἡ κ. Παπαδοπούλου, στὸ ρόλο τῆς γιαγιάς, δύος καὶ εἷς κ. Μασούρης καὶ Πλούτης, Παντόπουλος καὶ Κοντογάνης.

«Ἡ δίς «Αννα Σταυρίδης στὸν μικρὸν τῆς ρόλον χριτωμένη καὶ πολὺ-πολὺ εὐχάριστος, ἔτσι ποὺ νὰ δίην πολλάς ἐλπίδας γιὰ τὸ μέλλον.

Μ. Παπανίκη.

ΧΑΡΤΙΝΟ ΑΓΑΛΑΜΑ

Σὶπην προσεχῆ ἔκθεσην τῆς Γλασκώπης, προσαναγγέλλεται ἔνα κατ' ἔκσην ἐνδιαφέρον ἔκθεμα. Πρόσκειται περὶ τῶν ἀποκαλυπτοῦν ποὺ πρόσκειται νὰ γίνονται γιὰ ἔνα κολοσσαῖο ἀγαλάμα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, τὸ ὅποιο εἶναι κατασκει ασμένῳ ἐντελῶς ἀπὸ πεπισμένῳ χρωτί.

Τὸ ἀγαλάμα αὐτὸν, τὸ ὅποιο φέρεται ὡς θιῦμα τέλην καὶ κομφόπος, ἔχει υφός διέτρων καὶ βέρος περισσότερο ἀπὸ 35 χιλιάδες δικτύων ...

«Ο κατηγορούμενος χλωμός, καὶ ἀδύνανος ... Ἡ φυλακὴ τοῦ εἴχε καταστέψει τὴν ύγειαν. «Ἡταν ἀγνώστιστος... Καὶ διμως!... τίποτα δὲν εἴχε θυλάσσει νὰ πῆ...

«Ἡ δίνη ἀρχίζει... Διαβάζουν τὸ κατηγορητήριον καὶ ἔρχεται ἡ ἔξετας τῶν μαρτύρων... Τὴν στιγμὴν ποὺ ἔκταίζεται ὁ πρῶτος μάρτυρς, ἀπούσιος μὰ δυνατὴ βουή ἀπὸ τὴν εἰσοδο...» «Ἀκολουθοῦντον φιναλί καὶ ἀντεγκλήσεις.

«Ο πούδρος κτυπάει τὸ κουδούνι.

— «Ησαΐα, παρακαλῶ...

Οι φωνὲς διάφοροι χλωμοὶ διασκολούντονταν ἐντονώτερες. «Ἐνας κλητήρος τοῦ δικαστηρίου διασκολεῖται τὸ πλήθυον τοῦ ἀρχοριτηρίου καὶ προσωρεῖ πρὸς τὸν πρόσδερον ἐγχειρίζειν εἰς αὐτὸν ἔνα μικρὸν φακελλὸν ἐπιστολῆς.

— «Ἡ κυρία αὐτὴ ἐπιμένει νὰ μηπῇ μέσα... Λέγει πώς εἴνε ἡ κυρία Φερούε...

«Ο πρόσδερος ἀνοίγει τὸ φάκελλο καὶ διοράζει τὴν κάρτα: «Ἡ κυρία Γονσταύδην Φερούε...

Διστάζει, κατὰ τὴν πηγαίνει νὰ πῆ... «Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν αὐτῆς μᾶκρια ψυχὴ, ἀλλὰ μὲ πολὺ ταραγμένη μορφὴ προχωρεῖ ἀνάμεσα πάπλω τὸ πλήθυον...

«Ο κατηγορούμενος τὴν ἀντικρύζει... τὰ μάτια του λάμπουν... εἰνα τόσο δυνατὴ τὴν ταραχὴ του ὥστε δὲν μπορεῖ νὰ συγκρατηθῇ στὰ πόδια του... Πρέπει τοι ποτέ στὰ χέρια τῶν φρουρῶν ποὺ τὸν περιστοχίζουν.

— «Ἐγὼ εἰμαὶ τὸ θύμα... φωνάζει ἡ Λεονώρα... «Ο Γονσταύδης συνέρχεται.

— Γονσταύδης!...

— «Ἡ δίνη διακόπεται... «Ο κόσμος κρατάει τὴν ἀνακνον του...

— «Η Λεονώρα πέφεται στὴν ἀγκαλιὰ τὸ ἀνδρός της... «Ἐκεῖνος δημοσίευσε τὰ διάνεγμα τοῦ περιστόρεο. «Ἀνοίγει λίγο τὰ μάτια του... μὲ μέσων τὰ διανεγματίνειν... Προσακαθεῖν' ἡ ἀρθρώση τονόμα Λεονώρα... ἀλλὰ καθίσταται ἀδύνατο...

Πέφτει καὶ πάλι ἀναστήσθη...

— «Ἐνα γιατρό... φωνάζεις δικιγόρος του!

— «Η Λεονώρα εὖν κρατεῖ στὰ χέρια της...

— Γονσταύδη!... «Ἐγώ... «Η Λεονώρα!...

Καμμιὰ ἀπάντηση...

— «Ηταν ωνόρος. Η μεγάλη αὐτὴ χαρά, αὐτὴ ἡ δυνατὴ καὶ ἀνέλπιστη διτεχία, μέτρα πάπλω μὰ τέτοια σορροῦ γεγονότων καὶ περιστατικῶν, τοῦ εἴχαν φέρει τὸ θάνατο...

ΣΙΛΟΥΖΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Σ. Κ.

Φυσιογνωμία καλύγλυπτος σὰν φιλντισένια «Καμέ» σιλουέττα περίκομψη, τηνόσιμο ἐκτάκτως ἐπιμελημένον, τὸ διακρίνει καλαίσθησία καὶ κοκκεταρία, καὶ ἐπομένως ἡ ἐμφάνισης της σὲ ἐκλεκτές δεξιώσεις, εἰνε λίαν διακοσμητική. Τύπος ποὺ δέν δισαφνήζεται εύκολα, ἀρέσκεται σὲ σοκομεσιές συγχεντρωσίες γιὰ ἵνα ώρισμένο χρονικὸ διάστημα, ἔσπειρα, προσαντιτεξμένη ἀπὸ τὴν ἀπολαυστική ἡσυχία τοῦ «χόμη μπαταζ» ἐνός τεφρού βιβλίου καὶ μᾶς παρτίδος μὲ τὴν προσφίλη της μητέρα. Ιδιαίτερον χαρακτηριστικὴ μεταλλαγὴ τῆς φυσιογνωμίας της, (σὲ σημείον ποὺ θὰ ἔχειτο ποτέ τοῦ σημερινού καὶ δὲ πλέον φαμόζος μεταμορφώσης). Σύντονα μὲ τὴν διάθεσή της καὶ τὸ κέφι της, ἡ τὴν ὀκεφάλη της ἀλλάζει σε βαθμό ὅστε νὰ είνει δισκούλον νὰ ἔχει αγνωρίσει, καὶ ἀλλοτε τὴν ἐλαμβάνεται ὡς παιδικήν, ἀλλοτε παρουσιάζεται ὑπὸ τύπων καὶ μορφήν γοητευτικῆς γυναικός, καὶ ἀλλοτε ὡς ἀπροσπέλαστη σκεπτικίστρια.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Μία ἔξαιρετικὸ εὐάριστη βραδυνὸν ὑπὸ «ταράτσαν-πάρτυ» παρὰ τῷ καὶ τῇ κ. Γ. Μακκά. Οἱ οἰκοδεσπόται μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτοὺς ἔξαιρετικὴν φιλοκενίαν ἐπεριποιοῦντο τὸν κεκλημένους των, μεταξὺ τῶν διόπτων ἡσαν κ. καὶ κ. Αγ. Φωτιάδη πολὺν θελητικὴν συνομιλίαν μὲ τοναλέτα καριτωμένη μουσικήν ρόζ-σκλαμέν ἐμπριμέ σὲ φόντο μονόχρωμο λιμπερτί, ρόζ-σκλαμέν, με τὸν παραπλανητικὸν τοναλέτα ταυτότητας τοῦ Επιτρόπου, Σέργ. Σιμόπου τῆς Επιτρόπου «Ἀποκαταστάσεως», κ. Λέων Μακκάς, κ. «Αλέκ. Σκούφης, κ. Ε. Περόγλου τοναλέτα κομψήν βαθύχρωμον, κ. Φωστηροπούλου τοναλέτα μαύρην, δις Φωστηροπούλου μία φυσιογνωμία πολὺν ἐνδιαφέροντα, τοναλέτα μαύρην ἐμπριμέ κτερινή, κ. Δ. Θεοδοτός δις Χασιώτη τοναλέτα μαύρη, κ. Ν. Κοσματάτος, δις Χρυσογέλου κομψήν τοναλέτα λευκήν καὶ ρόζ, κ. Τσοποτός.

— Μία ώραίςα χορευτική ἐσπερις παρὰ τῷ καὶ τῇ Αθ. Ρετσίνα.

— Σύνολον τοναλετῶν ἔχαισιν, ἰδιαίτερα πολύχρωμα φαιτιστικά λουλούδια μώβ, ρόζ, κίτρινα, πράσινα, λαττέρα, κόκκινα.

— Μερικαὶ ἐμφανίσεις γίνονται ἀφορμὴ θαυμαστικῶν κρίσεων δύος η κ. Δ. Μαλακίδη τοναλέτα παραπλανητική πορτοκαλίνη μώβ, δις Λ. Καλλέργη τοναλέτα μαύρη μερικήν προσφέρει, δις Ζ. Ξενοπούλου δις Χασιώτη τοναλέτα λευκήν ρόζ, κ. Δ. Φωτιάδη μαύρη ζωαρέτη μὲ κρόσσια.

— Τὴν παρελθόνταν Τρίτην ἔκλεκτη συγκέντρωσις παρὰ τῷ καὶ τῇ κ. Ν. Νικολαΐδη, ὑπὸ τούπον γκάροντεν-πάρτυ θαύμα ιδέσθαι ή δις Λ. Νικολαΐδη μὲ τοναλέτα παροιμιώντα παραπλανητική, τελευταῖς ὅρας, ἀπὸ εἰδος θελούντο τερεζές σὲ σχόδημα πράσινον μερικήν προσφέρει, δις Λ. Καλλέργη τοναλέτα παραπλανητική πόρπολον παραπλανητική πόρπολον μὲ μπόρο μᾶλλον φαρδού, δις Λ. Σκαναβής τοναλέτα τιτθερία πάπλω ματζόνια ρόζ-σαντόν καπέλλο θελούντον ρόζ μὲ μπόρο μᾶλλον μεγάλο, δις Νικολαΐδη τοναλέτα παροιμιώντα πάπλω τετρ-εσίν- καστανόν ἀνοικτό, καζάκια ἀπὸ μετατροπή «κοτέλε» σὲ δυό τόνους καφέ, γορβάτα ἀπὸ γούνα, κατόρινο καπέλλο στὴν αὐτὴν ἀπόχρωσι μὲ τεπέ πολὺν ψηφόλο, δις Πουλόπολουν τοναλέτα σὺν ροζάτη σιφούδην πρωτεία.

— Καὶ οἱ κ. κ. Δ. Βασιλειάδης ἔξι Αλεξανδρείας - έξαιρετικὸς σαμπτερίδης χορού - Σκαναβής, Φορέστης, Ν. Νικολαΐδης, Αποστολίδης, Γ. Αργυρόπουλος, Γεωργαντάς, Δημητριάδης, Πουλόπολος κ. Δ.

— Τὴν παρελθόνταν Πέμπτην ἀπαρτία κοσμικῶν τύπων εἰς τὸ Πειραιών ρόζ. Αἱ παριστότεραι κορίνθια παρ' διο τὸ κρύο είχαν προσέλθη μὲ τοναλέτες, ἀραχνούνταντες ἔξωμες, μεταξὺ τῶν διόπτων καὶ ἔποιν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν υφασμάτων καὶ γαρνιτούρων μὲ στράς πέλοδες κ. κ.

— Αἱ πλέον κοκέτικες ἔμφανίσεις ἡσαν καὶ αἱ ἀπλούστεραι, ντυμένες, μονόχρωμες μουσελίνες, ἡ κρέπ-ματαν, ζωρέττε καὶ μερικὲς θαυμάσιες βελούδινες, δίπος ἡ δις Νατάσα Βελλίνη ἐκ Ρωσίας, μὲ φόρεμα καριτωμένο ἀπὸ βελούδο μπορντώ ποὺ ἐσχημάτιζεν ἡ πλάτη μπορφών λίαν καταφανές καὶ ἡ φοῦστα ἀποτελείτο ὅπὸ δυό βαλάν τὸ ἔνα βελούδινο καὶ τὸ δέλλο σιφόδην σ' ἔνα βελούδινο μεταξὺ τῶν διόπτων καὶ ἔποιν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν υφασμάτων μὲ στράς διόπτρας κ. κ.

— Αἱ καλλισθητος τοναλέτα «ἀνήκεν εἰς τὴν κ. Χατζηλάζαρου ἀπὸ κρέπ-ματαν ρόζ ζωρόδη ἐν συνδυασμῷ βελούδου διομοιοχρωμάτων, κ. Νασιμή τοναλέτα μώβ-ρόζ ζωρέττε, κ. Πετροκοκκίνου ζωρέττε μπορφών σὲ κούπι ιδιότητα καὶ ἔντελλος μοδέρνας δις Νασιμή τοναλέτα κομψοτάτη μπλέ περθάντας.

— Η Μονταίν